

ΟΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τὰ γούστα τῶν κυριῶν καὶ οἱ ἄνδρες. Ἐμφερῆ κανονικὴ καὶ ἐμφερῆ ἐκφραστικῆ. Ἡ σωματικὴ ὠραιότης. Οἱ παχείς καὶ οἱ ντελικάτοι. Οἱ ὑψηλοὶ καὶ οἱ κοντοὶ ἄνδρες. Οἱ ξανθοὶ καὶ οἱ μελαχρῖνοι. Ποῖοι εἶνε πλέον ἀγαπητοὶ στὶς γυναῖκες Ὁ φύλος τῶν μελαχρῖνων. Ὁ διαβόητος Καζανόβας. Ἡ θλιμμένη ἐμφερῆ τοῦ Κολμπέρ. Ξυρισμένοι καὶ γενειοφόροι. Ποῖοι ἀρέσουν. Ἐνας αἰματηρὸς κόλπος ἐξ αἰτίας ἐνὸς ξυρισματος κ.λ.π. κ.λ.π.

Οἱ ἄνδρες ἀρέσουν στὶς γυναῖκες καὶ γιὰ τὰ σωματικὰ καὶ γιὰ τὰ ἠθικὰ καὶ γιὰ τὰ πνευματικὰ τῶν χαρίσματα. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν θὰ κάνομεν λόγο παρὰ μόνον γιὰ τὰ σωματικὰ χαρίσματα, δηλαδή τὴν ὀμορφιά.

Ἐπάρχουν καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα καὶ γιὰ τὴν γυναῖκα, σ' ὅτι ἀφορᾷ τὸ πρόσωπο δυὸ εἰδῶν ὀμορφίαι: Ἡ ὀμορφία ἢ πλαστικὴ, ἢ ἀγαλματινὴ, τῶν κανονικῶν χαρακτηριστικῶν, καὶ ἡ ὀμορφία τοῦ αἵρου συστατικὸ τῆς ὀμορφίας εἶνε ἡ ἐκφρασις. Ἐνας ἄντρας — ἐπειδὴ γιὰ τὸν ἄντρα μιλοῦμε — μπορεῖ νὰ ἔχη τὰ κανονικότερα χαρακτηριστικὰ τοῦ κόσμου καὶ νὰ μὴν ἀρέσῃ στὶς γυναῖκες, νὰ τις ἀφήνῃ ἀσυγκίνητες, καὶ ἕνας ἄλλος νὰ ἔχη ἀκανόνιστα χαρακτηριστικὰ, ἀλλὰ ἐκφραστικὰ καὶ νὰ τις συγκίνη. Κυριώτερο λοιπὸν στοιχεῖο τῆς ἀνδρικοῦ ὀμορφίας σ' ὅτι ἀφορᾷ τὸ πρόσωπο, εἶνε ἡ ἐκφραστικότης τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ ὄχι ἡ κανονικότης.

Μετὰ τὴν ὀμορφία τοῦ προσώπου τὰ χαρίσματα πού περισσότερο ἀρέσουν στὶς γυναῖκες εἶνε:

Ἡ ὑγεία ἢ τοῦλάχιστον τὰ φαινόμενα τῆς υγείας. Λεπτὸ δηλαδή, νευρώδες καὶ κηλοδεμένο σῶμα, ὑψηλὸ ἀνάστημα, κομψότης τοῦ ντύσιμου, καὶ τέλος καθὼς πρέπει φέρτιμο. Ἐνα ὄρατο χειροφιλημα μπορεῖ νὰ κατακτήσῃ μιὰ φῆμη γυναῖκα ὅσο καὶ δυὸ γλυκὰ κατὰμαυρα μῖτια. Ἐνας ἄντρας μὲ λεπτὸ σῶμα ἔχει πάντοτε περισσότερες πιθανότητες ν' ἀρέσῃ σὲ μιὰ γυναῖκα παρὰ ἕνας παχὺς. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ μεσόκοποι, στὴν ἐποχὴ μας πού δὲν ἀνέχεται σὲ τίποτε τὴν ἀσκησιὰ, μόλις ἀρχίζουν νὰ χοντραίνουν καὶ νὰ κάνουν κοιλιά καταλαμβάνονται ἀπὸ ἀπελπίσια καὶ εἶνε πρόθυμοι — οἱ πῶ φιλάρεσκοι τοῦλάχιστον — νὰ ὑποβληθοῦν, ἀπαράλλαχτα ὅπως καὶ οἱ γυναῖκες, στὴν αὐστηρότερη διαίτα γιὰ νὰ ἀδυνατίσουν. Καὶ δὲν ἔχουν ἄζιμο.

Εἶνε δυνατὸν ποτὲ ἕνας ἄντρας μὲ εὐρεῖα περιφέρειαν, μὲ σῶμα πού ζυγίζει 70 καὶ 80 ὀκάδες, γιὰ εὐλενεῖσαι ἔρωτα σὲ γυναῖκα; Ἀδύνατον ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει, πολὺ δύσκολο.

Οἱ κοντοὶ δὲν ἀρέσουν στὶς γυναῖκες γιὰ ἕναν πολὺ φυσικὸ καὶ εὐνόητο λόγο. Διότι δὲν δίνουν σὲ τὸν βίαιον οἱ ὑψηλοὶ τὴν ἐντύπωση τῆς ῥώμης, τῆς ἀνδρικοῦ; δηλαδή ἐκείνης τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἡ γυναῖκα ὡς ἀδύνατο πλάσμα, ἐκτιμᾷ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὅταν λέγω ψηλὸ ἄντρας δὲν ἐννοῶ τοὺς μαγχαράδες, τοὺς... «κατῆβα νὰ φάει!» γιὰ αὐτοὺς φυσικὰ δὲν ἀρέσουν στὶς γυναῖκες ὅσο καὶ τὸ ἄλλο ὄμοιο οἱ νάνοι.

Ἄλλοτε — καὶ αὐτὸ ἔχει ἀμεση σχέση μὲ τὸ ὑψηλὸ ἀνάστημα — μεγάλον ἀνδρικὸν χάρσμα ἐθεωροῦντο τὰ μακρὰ... πόδια! Ἦσαν δειγμὰ ἀριστοκρατικότητος ὅπως ἡ μεγάλη καὶ γερπὴ μύτη. Στὸν Μεσαίωνα τὸ μᾶκρος τῶν παπουτσιῶν ἐποικίλλε, ἀναλόγως τῆς κοινωνικοῦ θέσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ὄχι τοῦ μεγέθους τῶν ποδιῶν τῶν! Ἐστὶ π.χ. ἕνας πρίγκιψ μορσοῦσε νὰ φορέσει παπούτσια μᾶκρους τῶ ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ἐνῶ ἕνας ἄπλος ἱππότης, τὸ περισσότερο, 45 ἑκατοστῶν!...

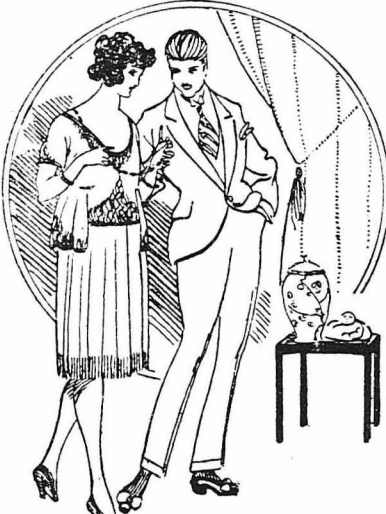
Ἐχει καταντήσε ἀξίωμα πλέον, τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν ἀμφισβητεῖ, ὅτι οἱ μελαχρῖνοι ἄνδρες ἀρέσουν περισσότερο ἀπὸ τοὺς ξανθοὺς. Γιατὶ τάχα; Διότι, λέγει ἕνας φυσιολόγος, τὸ μελαχρῖνον δέρμα καὶ τὰ μαῦρα μαλλιά συναντῶνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σὲ ἀνθρώπους; καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς δυνατούς, ἐνῶ ἀπεναντίας ἡ λευκὴ ἐπίδερμιδα καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά εἶνε πολὺ συχνὰ, ἐνδείξεις λεπτῆς ἰδιοσυγκρασίας, σχεδὸν γυναικείας... Καμμιά φορὰ, μάλιστα δίνουν τὴν ἐντύπωση ψυχικῆς καὶ σωματικῆς μαλθακότητος...

Γεννᾶται ὅμως πλέον τὸ ἐρώτημα: Ἦσαν μελαχρῖνοι οἱ μεγαλύτεροι κατακτητὰι γυναικειῶν καρδιῶν ἢ ξανθοὶ; Ὁ μεγαλύτερος τοῦλάχιστον, ὁ περίφημος Καζανόβας, πού ἔκαυχετο ὅτι εἶχε κατακτήσει περισσότερες ἀπὸ χίλιες γυναῖκες στὴ ζωὴ του, ἦσαν ὄχι μελαχρῖνος ἀπλῶς, ἀλλὰ, λογῶ τῆς ἰσπανικῆς ἰσως καταγωγῆς του, μελαψός.

Καὶ ἄλλοι ὅμως διάσημοι κατακτητὰι εἶνε ἐξακριβωμένοι, ὅτι ἦσαν μελαχρῖνοι, ὅπως ὁ περὶωνυμος ἐκεῖνος στρατηγός τοῦ Ναπολέοντος Ἐντουάρ ντε Κολμπέρ, γιὰ τὸν ὁποῖο λέγεται ὅτι, ἡ ὀμορφία του ἐνέπνευε τέτοιο θαυμασμὸ στὶς γυναῖκες ὥστε ἦσαν ἀδύνατοι νὰ συγκαταστήθῃν καὶ νὰ μὴν τοῦ τὸν ἐκδηλώσουν μὲ τὸν ἐμφανέστερο τρόπο. Κάποτε σ' ἕνα γεῦμα πού εἶχε δώσει σὲ μὲγαρό του, ὁ πολὺς Ταλλεϋζάνδος, ὑπουργός τότε τῶν ἐξωτερικῶν, πρὸς τιμὴν τῆς στρατιᾶς τοῦ Ναπολέοντος, γιὰ τίς νίξεις τῆς στῆς Ἰταλίας, ἡ ἐξαφανιστὴ ἐμφάνιση τοῦ Ἐντουάρ ντε Κολμπέρ, νεαροῦ τότε ἀξιωματικοῦ, μὲς στὴν λαμπερὴ καὶ πολυχρῶμη στολὴ τοῦ οὐσάρου, ἔκανε τέτοια ἐντύπωση στὶς γυναῖκες, ὥστε ἀπὸ τίς τετρακόσιες πού πα-

ρίσταντο στὸ γεῦμα, οἱ διακόσιες σηκώθηκαν εὐθύς γιὰ νὰ τὸν δοῦν!

Ἐτέοια ἐκδήλωσι θαυμασμοῦ — λέγει ὁ συγγραφεὺς πού διηγεῖται τὸ γεγονός — πρὸς τὴν ἀνδρικοῦ ὀμορφίαν ἀπὸ γυναῖκες, οἷτε εἶχα ἰδεῖ ὡς τότε οὔτε θὰ ξαναῖδῶ ποτὲ. Δὲν πρέπει ὡς τόσο ν' ἀπελπίζονται οἱ ξανθοὶ. Καὶ ἂν' αὐτοὺς πολλοὶ ξετρελλοῦναι στὶς γυναῖκες. Ὁ γνωστός π.χ. ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὀμορφος ὀρολόγας, κατακτητῆς καρδιῶν, ὁ παροιμιώδης γιὰ τὴν ὠραιότητι του λίγα χρόνια πρὶν ἀπ' τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασι, ἦταν ξανθός. Ὁ ὀρολόγας αὐτός εἶχε νοικιάσει, σ' ἕνα παρισινὸ προάστειο, ἕνα μαγαζὶ μικρὸ καὶ ἀπόκεντρο, χωρὶς ὅμως νὰ κάνει καθόλου δουλειές. Εἶχε ὑποστεί ὡς τότε τίς χειρότερες καταδρομῆς τῆς τύχης. Καὶ ὅμως θύματα θαυμάτων! Μόλις μερικές γυναῖκες τὸν εἶδαν, ἠμέσωσε τὸ μαγαζὶ του ἄρχισεν νὰ γεμίζῃ ἀπὸ πελάτες. Ἐννοεῖται ὅτι στοὺς δέκα πελάτες οἱ ἐννιά ἦσαν γυναῖκες. «Ποιὲ, λέγει ἕνας συγγραφεὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰ ρολογία τῶν γυναικῶν τῆς Μετρίλ, δὲν εἶχαν πάει τόσο ἀσχημά. Κάθε μέρα χαινοῦσαν, κάθε μέρα θέλαν διόρθωσιμα. Τὸ κακὸ εἶχε φτάσει σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε δταν κάποτε ὁ κακομοῖρος ὁ ρολόγας σέβηθηκε νὰ παντρευθῇ οἱ πελάτισσες του ἔγιναν ἔξω φρεγῶν καὶ τὸν ἀπελίζουν ὅτι θὰ τὸν ἐγκατέλειπαν ὅλες. Ὁ ὀμορφος ὀρολόγας βροῖθηκε ἔτσι σὲ τρομερὸ δῆλωμα: «Ἐπεσε νὰ μείνῃ ἀνπαντοῦς γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν πελατεία του. Ἄν παντρευότανε, πολὺ γρήγορα θ' ἀναγκάζονταν νὰ κλείσῃ τὸ μαγαζὶ του. Ὑστερα ἀπὸ ὅμοιη σκέψῃ προτίμησε τὸ πρῶτον ἔμενε ἀνπαντοῦς καὶ διετήρησε τίς ζηλιάρεις πελάτισσες του»!...

Σήμερα πού ἡ μόδα τοῦ ξυρισματος τῶν μουστακιῶν καὶ τοῦ γενείου ὀλοένα γενικεύεται δὲν γεννᾶται πλέον τὸ ζήτημα ἂν οἱ ξυρισμένοι ἄνδρες εἶνε πῶ ὀμορφοὶ ἢ οἱ ἀξυριστοί. Σὲ παλαιότερες ὁμοῦ ἐποχῆς; τὸ ζήτημα αὐτὸ ἦταν σπουδαιότατο τόσο ὥστε νὰ προζαλεῖται κάποτε καὶ πόλεμο ἀκόμη. Ἐνας βασιλεὺς ὁ Λουδοβίκος ὁ VII ὁ ὁποῖος εἶχε ἀφθονὰ γένεια, ὅπως ὅλοι οἱ πρόγονοι του, μὲ μέρη ἔξαφνα, τάκωψε, ἄγνωστο γιὰτι. Ἡ γυναῖκα του Ἐλεονώρα τῆς Ἀζουττανίας, ἡ ὁποία εἶχε μανία μὲ τοὺς γενειοφόρους ἄνδρας καὶ δὲν εἶχε ἴσως παντρευεῖ τὸν Λουδοβίκο παρὰ μόνον γιὰ τὰ γένεια του, ὅταν τὸν εἶδε ξυρισμένο, βροῖθηκε ὅτι ἐμοίωζε πάρα πολὺ μὲ παπὰ καὶ ὄχι μόνον ἔπαυσε νὰ τὸν ἀγαπᾷ ἀλλὰ καὶ ἀγάπησε ἄλλον. Ἐπικολούθησε διαζύγιον καὶ ἡ Ἐλεονώρα παντρευεῖται τὸν κόμηνα τοῦ Ἀνζού, ὁ ὁποῖος ἔγινε βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ στὸν ὁποῖον ἡ Ἐλεονώρα ἔδωκε γιὰ προίκα δυὸ δόλοκλινες γαλλικῆς ἐπαρχίας. Σὲ λίγο μετὰ τῶν δύο βασιλέων ἐξέσπασε πόλεμος, πόλεμος δολοκλήρης ἐρημὸς ἦσαν, χιλιάδες ἄνθρωποι ἐσφαγῆσαν, ἡ χολέρα καὶ ἡ πείνα ἐδεκάτισαν πληθυσμούς ὀλοκλήρως ἐπαρχίαν καὶ ὄλ' αὐτὰ γιὰτι ἕνας βασιλεὺς τῆς Γαλλίας εἶχε κόψει τὰ γένεια του καὶ

γιατὶ μιὰ βασίλισσα δὲν ἀγαποῦσε παρὰ μόνον τοὺς γενειοφόρους ἄνδρας!

Ὡς τόσο πόσο ἀλλάζουν στὸν κόσμον αὐτὸν τὰ πράγματα! Ἄραγε ὅμως προτιμοῦν ἡ γυναῖκες τοὺς ξυρισμένους ἄνδρες; Καθόλου ἀπίθανον. Το ζήτημα ἀφίηται νὰ φαίνονται περισσότερο τὰ χεῖλη — ὅταν εἶνε ὠραία, καὶ κἀμνη ἐκφραστικώτερο τὸ χμῶ-γελο. Ὁ ξυρισμένος ἄντρας συμφωνεῖ ἐξάλλου περισσότερο μὲ τὸν νεὸ τύπο τῆς ἀνδρικοῦ ὀμορφίας, τὸν ἀμερικανικὸ πού κυριόσχει στὴν ἐποχὴ μας.

✱

ΣΚΕΦΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ

Ὁ σοσιαλισμός, εἶνε ἡ ἐμπροκτὸς κοινωνικὴ καλωσύνη.

Τὰ πάντα ἐξελίσσονται, τὰ πάντα πεθαίνουν, τίποτε ὅμως δὲ χάνεται. Αὐτὸς εἶνε ὁ αἰώνιος νόμος πού κυβερνᾷ τὸ σύμπαν. Κάθε ἀνθρώπινη δύναμις ἀνακαλᾶται σὲ τὸ ἄπειρο. Ζοῦμε ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Γιὰ νὰ γίνῃ ἕνας ἄνθρωπος καλός, δὲν ἀρκεῖ νὰ δῇ ἄλλους νὰ ὑποφέρουν. Πρέπει νὰχὺ ὑποφέρει καὶ ὁ ἴδιος.

Ὅλη ἡ Παγκόσμιος ἱστορία συνοψίζεται στὴν ἐξῆς φράση: Συντριβὴ τοῦ ἀδυνάτου ἀπὸ τὸν ἰσχυρό.